

REMISSIO.

Remissio mercedis, seu pensionis quando a locatore sit facienda, vel non. Vide *verb.* Locatio, *num.* 57, *verb.* Emphyteusis, *art.* 2, *num.* 29.

REPETUNDÆ.

Repetundarum criminis poena quæ sit. Vide *verb.* Poena, *art.* 1, *num.* 185.

REPRÆSENTATIONES.

Repræsentationes an, et quæ fieri possint in ecclesiis. Vide *verb.* Ecclesia, *art.* 5, *num.* 49.

REPUDIUM.

Vide *verb.* Repudium, *n.* 1 et *seqq.*

RESCISSIO AC NULLITAS MATRIMONII (VI, 1287).

Quid Benedictus XIV statuerit circa methodum in peragendis iudiciis dissolutionis vinculi matrimonialis; et ejus assertur constitutio. Vide *verb.* Rescissio matrimonii, *num.* 1.

Quisnam in hujusmodi matrimonii causis, ex mente concilii Tridentini, sint iudices. *num.* 2 ad 6.

An abbates et alii inferiores prælati potestate in prædictis causis iudicandis polleant, *num.* 7 et 8.

RESCRIPTUM (VI, 1294).

Rescriptum vi nominis quid importet, et quid sit. Vide *verb.* Rescriptum, *num.* 1 et 2.

Rescriptum aliud est justitiæ, et aliud gratiæ, et utrumque explicatur, *num.* 3 ad 6.

Rescripta tum justitiæ, tum gratiæ quis impetrare possit, vel non, *num.* 7 ad 10.

Rescripta tum justitiæ, tum gratiæ intra quod tempus præsentari debeant, et quale tempus sit in ipsis attendendum, *num.* 11 ad 16.

Innuitur quomodo rescripta sint interpretanda, et ad rem adducuntur exempla, *num.* 17 ad 22.

Qualis interpretatio faciendâ sit in rescriptis habentibus vim beneficii. Vide *verb.* Privilegium, *art.* 2, *num.* 19 ad 28.

Rescripta sive justitiæ, sive gratiæ per subreptionem, vel obreptionem obtenta, quando ipso jure sint nulla, vel non, et qualis sit differentia inter subreptionem et obreptionem, et quomodo per ipsas rescriptum vitari possit, *num.* 24 ad 35.

Quisnam probare debeat subreptionem et obreptionem rescripti, *num.* 50 ad 57.

Unde constare possit principem non ita rescriptum facturum fuisse, uti hæc, vel illa qualitas esset expressa, vel non, *num.* 58 ad 64.

Error Latinitatis, vel in nomine, aut pronomine an, et quando vitiet rescripta apostolica, aut testamenta, vel alias scripturas, *num.* 54 ad 57.

Rescripta apostolica, et alia quando præsumantur falsa, *num.* 58 et 59.

De iudiciis, quibus vera rescripta a falsis discernuntur, *num.* 65.

Rescripta justitiæ quando expirent re adhuc integra, vel non, et quando res adhuc integra dicatur, vel non, *num.* 40 et 41.

Rescripta gratiæ quando expirent, vel non, *num.* 42 ad 48.

RESCRIPTA, QUOD EA QUÆ CONCERNUNT RENUNTIATIONEM ET REVOCATIONEM RESCRIPTORUM.

Vide *verb.* Privilegium, *art.* 5.

Formæ rescriptorum varîæ quot sint, et explanantur, *num.* 66 ad 72.

Rescriptum ad instantiam et rescripto motu proprio, quæ sint, et quis sit illorum effectus, *num.* 75 ad 77.

Clausulæ in rescriptis addi solitæ enumerantur et explanantur, *num.* 78 ad 82.

Regulæ varîæ ad rescriptorum interpretationem afferuntur et elucidantur, *num.* 85.

Quodnam rescriptum præferendum, et executioni mandandum, quando super una eademque causa duo vel plura rescripta sunt impetrata, *num.* 84 ad 87.

Quot modis vitari et suspecta reddi possint rescripta, *num.* 88 ad 91.

An subsistat rescriptum, in quo ex duabus causis, simul et copulative allegatis, una sit vera, altera falsa, *num.* 92 et 93.

Rescripta an vitentur per errorem adjectæ qualitatis, *num.* 94.

RESERVATIO CASUUM (VI, 1317).

Reservatio casuum, et casus reservatus quid sit, et per ipsum actum reservationis quæ persona afficiatur. Vide *verb.* Reservatio casuum, *num.* 1, 2 et 3.

Regulares in diocesi episcopi approbantis possunt absolvere poenitentes alterius diocesis a casibus in ipsa reservatis, et an id etiam possint alii confessorii, *num.* 4 et 5.

Datur in Ecclesia Dei potestas reservandi casus, quæ peccata reservari debeant, et quibus competat, vel non, talis potestas, *num.* 6 ad 12.

Papa quæ peccata ordinariæ sibi reservet, et quoniam sint casus papæ reservati, *num.* 15, 14 et 15, et *verb.* Absolutio, *art.* 1, *verb.* Excommunicatio, *art.* 2, 3 et 4.

Quinam sint casus episcopis reservati, *n.* 16.

Quinam sint casus, qui reservari possunt a prælati regularibus, *num.* 17 ad 25.

Regulares non exempti subjacent casibus ab episcopo reservatis, *num.* 24.

Episcopi quas absolutiones non debeant sibi reservare, *num.* 25, 26.

Quid de poenitentiaris cathedralium circa casus reservatos, *num.* 27, 28 et 29.

A casibus reservatis, sive summo pontifici, sive episcopis, sive prælati regularibus, quinam et a quibus possint absolvi, vel non. Vide *verb.* Absolutio, *per tot.*

Quando et quomodo, urgente necessitate celebrandi seu communicandi, possit poenitens absolvi ab inferiori confessario a peccatis reservatis, etiam censuram adnexam habentibus, et quid de poenitente habente unicum peccatum reservatum sine ullis aliis, vel obviscente alicujus reservati, vel ipsum ignorante, *num.* 51 ad 58.

Quid de confessario inferiori dubitante dubio juris, sive facti, sive dubio positivo, sive negativo, an peccatum sit reservatum, et de poenitente post confessionem talis peccati dubii cognoscente fuisse revera reservatum, *num.* 40, 41 et 42.

An, et quando possit absolvi, qui post obtentam facultatem, ut absolvatur, iterum committit alia reservata, *num.* 43.

Pueri usum rationis habentes ante annos pubertatis, incurunt casus reservatos, *num.* 44.

Alia ad rem. Vide *verb.* Absolutio, Approbatio, Confessarius, Jubilæum, Moniales, Novitius, Prælati regularis, Regulares.

Monetur lector ne laxioribus auctoris opinionibus in hoc articulo expositis se dedat, *num.* 55 ad 58.

RESIDENTIA, RESIDERE (VI, 1345).

Residere in ecclesia vel præbenda quid sit et importet, et ad residendum quid sufficiat et requiratur. Vide *verb.* Residentia, *num.* 1, 2 et 3.

Residentia est duplex, una vera, et altera ficta, et quæ utraque sit, *num.* 4.

Quæ beneficia requirant residentiam de jure, et quæ de consuetudine, *num.* 5 ad 8.

Quoad ea quæ concernunt canonicorum residentiam. Vide *verb.* Canonicus, *art.* 5, *per tot.*

Quoad ea quæ concernunt residentiam episcopo-

rum. Vide *num.* 41 ad 50; et *verb.* Episcopus, *art.* 5, *num.* 1 ad 39.

Quoad ea quæ concernunt residentiam parochorum. Vide *num.* 52 ad 45; et *verb.* Parochus, *art.* 2, *num.* 1 ad 56.

Quid circa residentiam clericorum simplex solum beneficium habentium, *num.* 12.

Episcopi residere debent in suis diocesis, a quibus non licet ipsis quotannis abesse sine justa causa, *num.* 46.

Alia vid. *num.* 47 ad 56.

Quid residentia præcisa, quid causativa, *num.* 57, 58.

Ex quibus dignosci possit, utrum beneficio imposita sit residentia præcisa, an residentia causativa, *num.* 59, 60.

Impetratio beneficii, quod sit obnoxium oneri residentia causativa, valida est, vel si nihil dictum sit de residentia, vel si negatum sit habere ipsum residentia onus, *num.* 61.

Differentia iudicatur, quæ intercedit residentiam præcisam a jure impositam inter et residentiam scriptam ab homine, *num.* 62.

RESIDUUM CRIMEN.

De residui criminis poena, quæ sit et quid sit crimen de residuis. Vide *verb.* Poena, *art.* 2, *num.* 186.

RESIGNATIO (VI, 1365).

RESIGNATIO, SEU RENUNTIATIO BENEFICIORUM, ET PERMUTATIO EORUM.

Resignatio beneficii quid sit. Vide *verb.* Resignatio beneficiorum, *num.* 1.

Resignatio, renuntiatio et cessio inter se confunduntur, *num.* 2.

Resignatio beneficii alia est tacita, et alia expressa, et quæ utraque sit, *num.* 3 ad 6.

Resignatio expressa, alia est pura, et alia conditionalis, et quæ utraque sit, *num.* 7, 8 et 9.

Resignatio conditionalis fieri solet quinque modis, qui assignantur, *num.* 10.

Quilibet clericus cujuscunque dignitatis potest ex justa causa resignare beneficium, *num.* 11, 12 et 15.

Assignantur tamen multi, qui non possunt beneficia resignare, *num.* 14 ad 21.

Quid circa resignationem beneficiorum jurispatronatus, et electivorum, *num.* 22, 23 et 24.

Resignari non possunt, lite pendente, beneficia litigiosa, nec beneficia unita, *num.* 25 et 26.

Quid de praxi curiæ Romanæ circa resignationem parochialium ad favorem tertii, *num.* 27 et 28.

Assignantur justæ et legitime causæ, ob quas potest fieri beneficiorum resignatio, etiam ab episcopis, *num.* 29 et 30.

Assignantur causæ, ob quas possunt episcopi resignationes admittere, *num.* 31 et 32.

Facta resignatione pura, et a legitimo superiore admissa, non est amplius locus poenitentia, bene vero ante ejus admissionem, *num.* 33 et 34.

Qui beneficium resignavit, potest redire ad idem beneficium ex novo titulo, *num.* 35.

Resignatio beneficiorum in quorum manibus fieri possit, vel non, et quomodo, *num.* 36 ad 41.

Episcopus quibus possit, vel non, conferre beneficia in suis manibus resignata, *num.* 42, 43 et 44.

Resignatio reciproca triangularis, seu quadrangularis a solo papa potest admitti, *num.* 45.

Resignatio conditionalis cum reservatione certæ pensionis a solo papa admitti potest, et quando, ac ex quibus causis possit episcopus pensionem imponere, *num.* 46 et 47.

Resignatio beneficii cum reservatione regressus, vel accessus; item beneficii reservatio facta cum aliquo pacto, conventionem, aut confidentia, a solo papa admitti potest, *num.* 48 ad 53.

Resignatio beneficii, ut sit licita et valida, debet esse spontanea et libera, ac pura ab omni pactione, *num.* 54 et 55.

Resignatio pura et absoluta admitti potest ab episcopo sub justis causis, quæ assignantur, *num.* 56.

Permutatio beneficiorum quid sit, cum quibus causis fieri, et a quibus admitti possit, vel non, et quomodo, *num.* 57 ad 74.

Quid circa resignationem beneficiorum jurispatronatus, *num.* 75 ad 79.

Permutatio beneficii debet fieri cum altero vero beneficio, nec potest fieri coram episcopo cum pensionem, *num.* 80.

Ad validitatem resignationum et permutationum beneficiorum requiritur earum publicatio facta juxta formam indictam a Gregorio XIII, cujus constitutio ad id edita adducitur, et assignantur beneficia, quæ publicari debent vel non; qui teneantur, ubi, quomodo, et quando, ac sub quibus poenis, *n.* 81 ad 104.

Impetrans beneficium vacatum ob neglectam publicationem ad quid teneatur, et quid si plures tale beneficium impetraverint, *num.* 105.

Impetrans tale beneficium tenetur concludenter probare neglectam fuisse publicationem; impeditus autem legitime non dicitur negligens, *num.* 106 ad 107.

Publicatio facta quomodo probetur, et quid ad id sufficiat, et an allata constitutio Gregoriana sit ubique usu recepta, *num.* 108 ad 111.

Quoad resignationes beneficiorum attendenda est novissima constitutio Benedicti XIV in qua varia statuuntur quæ assignantur, *num.* 112.

Magna intercedit differentia concilium Tridentinum inter et bullam Piam, quoad resignationem beneficii ad cujus titulum fuit quis ordinatus, factam coram ordinario, sine hac mentione, *n.* 121 ad 125.

Bulla Piana, prohibens ne episcopi conferant beneficia coram ipsis resignata, consanguineis, affinibus et familiaribus, locum sibi non vindicat quoad beneficia, quæ resignantur ex causa permutationis, *num.* 126.

Quoad beneficia jurispatronatus multum interest, utrum resignatio facta sit nullatenus requisito consensu patronorum, an requisito et non obtento consensu hoc, *num.* 127 ad 129.

Alia vid. *n.* 115 ad 126.

RESOLUTIONES SACRARUM CONGREGATIONUM (VI, 1405).

Quoad resolutiones sacrarum congregationum, vide *verb.* Resolutiones *per totum*, et *verb.* Declarationes.

RESTITUTIO IN INTEGRUM (VI, 1405).

Restitutio in integrum generatim, et restitutio in specie quid sit. Vide *verb.* Restitutio in integrum, *n.* 1 et 2.

Ut restitutio in integrum concedatur, plura requiruntur, quæ assignantur, *num.* 3 ad 6.

Beneficium restitutionis in integrum conceditur pluribus, qui assignantur, *num.* 7 ad 17.

Restitutio in integrum coram quo iudice sit pendenda, et intra quod tempus et quando tempus præscriptum currere incipiat, *num.* 18 ad 25.

Tempus concessum pro petenda restitutione non currit juste impedito, *num.* 26.

Ecclesiæ aliaque loca pia sunt restituenda in integrum etiam post lapsum tempus statutum ob va-

rias justas causas quæ assignantur *num. 27 et 28.*

Petita restitutione in integrum an, et quando suspendatur executio sententiæ, *n. 29 et 30.*

Restitutio in integrum quando, a quo, et ob quas causas concedenda sit regularibus, vel monialibus reclamantibus etiam post lapsum quinquennium contra nullitatem professionis et ut restitutio locum habeat, quid necesse sit probare, *num. 31 ad 40.*

Restitutione obtenta a sacra congregatione reliqui actus ubi sint faciendi, *num. 41.*

Quamvis prætor ut corrigeret jus civile induxerit restitutionem in integrum, sunt tamen restitutiones in integrum quas exemplo juris prætorii proposuit jus civile, et illarum exempla adducuntur, *num. 42 ad 44.*

Interest vero, num restitutio detur jure prætorii, an ex jure civili et quare, *n. 45 et seq.*

RESTITUTIO (VI. 1415).

RESTITUTIO, QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT RESTITUTIONIS NATURAM, RADICES, NECESSITATEM, ET OBLIGATOS AD IPSAM.

Restitutio unde dicta, quid sit, et unde oriatur ejus obligatio. Vide *verb. Restitutio, art. 1, num. 4 ad 5.*

Quot et quæ sint radices restitutionis, *num. 6 et 7.*

Restitutio quomodo sit necessaria ad salutem, *n. 8, 9 et 10.*

Ad restitutionem tenentur non solum qui per se et physice, sed etiam qui moraliter influunt in damnum alterius; et causæ moraliter in alterius damnum cooperantes, vel influentes, novem enumerantur in duobus versiculis comprehensæ, et eorum quælibet singillatim perstringitur, *num. 11 ad 58.*

Animadversio in auctoris sententiam, *in not. num. 54 et 40 in not.*

Explicatur auctor *num. 52 in not.*

Obligati ad damnum impediendum sive ex justitia, sive ex charitate, et non impediendes, an, quando et quales ex ipsis teneantur ad restitutionem? et istorum plurimi assignantur, *num. 59 ad 71.*

Vide etiam notas ad *num. 73, 75 et 79.*

Fure donante alicui partem rei furtivæ, vel de suo ad hoc ut taceat an teneatur ille talis ad restitutionem, *num. 72 et 73.*

Confessarius sive ex ignorantia, sive ex malitia, aut bona fide penitentem deobligans a restitutione quando tenetur, vel ipsum obligans, quando non tenetur, an teneatur ad damni compensationem, *num. 74 ad 77.*

Testis in judicio testimonium dicens cum damno innocentis, vel veritatem dissimulans, aut celans an teneatur ad damni compensationem, *num. 78 et 79.*

Ficti pauperes an teneantur restituere elemosynas acceptas, *num. 80.*

Adulteri et stupratores an, et quomodo teneantur damna ex adulterio vel stupro causata compensare, *in 81 et 82.*

Parentes exponentes filios suos aliorum expensis alendos; emptores et venditores; possessor bonæ, vel malæ fidei; defraudantes gabellas; pascentes animalia in pascuis alienis, et lignantes in alienis silvis; impediendes aliquem a consecutione alicujus boni, an, et quando teneantur ad restitutionem, *n. 85 ad 89.*

An et quando fur ob furta minuta, et alia gravia teneatur ad restitutionem, *num. 90.*

Res inventæ, vel derelictæ, quomodo, et quibus restituendæ, *num. 91.*

Canonici, vel beneficiati an, et quando teneantur ad restitutionem fructuum ob non residentiam,

vel non recitationem divini Officii, *num. 92 et 93.*

An et quomodo facienda sit restitutio pro fama ablata. Vide *verb. Detractio.*
Alia ad rem, *num. 95.*

RESTITUTIO, QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT RESTITUTIONEM PRO HOMICIDIO, VEL PERCUSSIONE, SEU MUTILATIONE.

Injustus et voluntarius homicida, percussor, vel mutilator quæ damna compensare teneatur, vel non. Vide *verb. Restitutio, art. 2, num. 1 ad 5.*

Pro vita, membro, vel cicatrice an sit de rigore justitiæ commutativæ facienda aliqua restitutio, et quid ad rem sentiant doctores exponitur, *num. 6 ad 15.*

Occidens injustum invasorem, vel provocantem, seu voluntarie consentientem in pugnam an teneatur ad damni inde secuti compensationem, *num. 16 ad 21.*

Provocans occidens provocatum, qui metu infamiae debuit comparere, an teneatur ad damni compensationem, *num. 22.*

Committens occultum homicidium, quod postea per errorem alteri imputatur, an teneatur ad damna illi inde secuta compensanda, *num. 23 et 24.*

Auctoris sententia emendatur *num. 25 in not.*

Quid de illo qui cadaver occisi ponit ante domum, vel sepelit in horto innocentis, *n. 25 et 26.*

Intendens occidere feram, et occidens hominem, vel intendens occidere Caium inimicum, et occidens Titium, an teneatur ad aliquam compensationem, *num. 27 et 28.*

Ebrius alium occidens an teneatur ad restitutionem, *num. 29.*

Vulnerans alium vulnere non lethali, si occasione talis vulneris alius morbus inde subortus mortem inferat vulnerato, an teneatur vulnerans ad restitutionem, *num. 30 et 31.*

Occidens hominem, quem certo scit paulo post justa, vel injusta morte occidendum, an teneatur ad restitutionem, *num. 32 et 33.*

Occidens aliquem propter verba contumeliosa an teneatur ad restitutionem, *num. 34 et 35.*

Si occurrens ad rixantes separandos occidatur, an teneatur rixantes ad restitutionem, *num. 36 et 37.*

Teneri videtur, *num. 37 in not.*

Si quis a mandatariis requisitus ostendat domum Cæii, qui fuit inde ab illis occisus, an teneatur ad restitutionem, *num. 38.*

Homicida an liberetur ab obligatione restituendi, si a magistratu capite plectatur, *num. 39 et 40.*

Damna ex homicidio secuta quibus et quomodo sint compensanda, *num. 41 ad 48.*

RESTITUTIO, QUID, CUI, ET QUANDO SIT RESTITUENDUM.

Quid sit ex justitia commutativa restituendum. Vide *verb. Restitutio, art. 3, num. 1, 2 et 3.*

Quid sit restituendum a possessore bonæ vel malæ fidei, quid a commodatario, conductore, mutuatario, emptore et venditore, emphyteuta, usore, et quid in rerum occupatione, alluvione, specificatione, accessione, confusione, commistione et fructuum perceptione, *num. 4 ad 12.*

Accepta ob actionem malam, vel peccaminosam an, et quando sint restituenda, *num. 13 ad 16.*

Promissio, seu conventio de danda certa pecuniæ summa alicui ob turpem et peccaminosam actionem perpetrandam an habeat vim obligandi, et affertur quid super hac re sentiant doctores, *num. 17 ad 23.*

Femina an licite retinere possit munera ab amasio recepta, *num. 24 et 25.*

Accipiens pecuniam a damone ad quid teneatur, *num. 26.*

Vide notata *num. 26.*

Accepta pro actione debita ex justitia an sint restituenda, et assignantur plures, qui hoc modo justitiam violant cum onere restitutionis, *num. 27 ad 30.*

Quid in specie de giudice circa munera recepta. Vide *verb. Judex.*

Accepta pro actione debita ex quacunque alia virtute præter justitiam, an et quando sint restituenda, et ad rem afferuntur exempla, *num. 32, 33 et 34.*

Restitutio ordinarie facienda est domino rei ablata; excipiuntur tamen plures casus, qui assignantur, *num. 35 ad 41.*

Vide not. ad *num. 39 et 41.*

Quid quando non constat de vero domino seu legitimo rei possessore, *num. 42 ad 48.*

Bona naufragata in mari, vel in ejus litore reperia cui sint restituenda, *num. 49 et 50.*

Quid de illo, qui ex delicto habet bona incerta, *num. 51 ad 56.*

Occurritur falsæ sententiæ, *in not. ad num. 53.*

Pro damnis illatis immediate alicui communitati vel collegio, et hujusmodi quæ unum corpus constituunt, cui sit facienda restitutio, *num. 57.*

Pro damnis illatis immediate personis particularibus in furtis minutis, quomodo sit ipsis facienda restitutio, et quid si particulares sint extranei, vel ignoti, *num. 58 et 59.*

An, et quibus restituendi sint thesauri inventi. Vide *verb. Dominium, art. 3, num. 27 ad 43.*

Capiendes animalia in leporariis, vivariis, stagnis, etc., vel animalia domestica, seu naturaliter mansueta vel feras a venatoribus vulneratas, aut pisces in piscatorum retibus, quando, et quibus teneantur restituere, *num. 61 ad 67.*

Apes ex proprio alveari evolantes, et alterius alveare occupantes an, et quando sint restituendæ, *num. 68 et 69.*

Quid de illo, qui pecuniam ab ipso furatam, vel ab alio fure mala fide acceptam ita cum propria commiscuit, ut discerni amplius nequeat, *num. 70.*

Quid de illo qui pecuniam furtivam accepit bona fide in solutionem alicujus debiti, vel gratis, aut lucrationis causa, et bona fide pariter cum sua commiscuit, *num. 71 et 72.*

Emens rem furtivam bona fide ad quid teneatur, et quid possit, vel non, circa eandem, *num. 73 ad 77.*

Emens rem pecunia furtiva ad quid teneatur, et quid de pecunia furtiva acquisita a venditore talis rei, *num. 78 et 79.*

Alia ad rem, *num. 80.*

Quibus facienda sit restitutio pro rebus in bello captis et damnis causatis, *num. 81.*

Bona vacantia cui devolvantur, *num. 82.*

Restitutio ordinarie facienda est statim, ac quis cognoscit se esse rei alienæ debitorem, seu injustum detentorem, *num. 83.*

Ly statim dupliciter sumitur, scilicet moraliter et mathematicè, *num. 84 et 85.*

Restitutio debitorum, sive ex delicto formali injustæ acceptionis, vel damnificationis; sive ex re accepta a possessore bonæ fidei; sive ex contractu, an sit facienda statim mathematicè, vel moraliter sumpto, *num. 86 ad 94.*

Quid de debitore restituente successive per partes, quando potest simul solvere totum, et an, et quando possit debitor a confessario absolvi non prius facta restitutione, et quid de debitore, qui restitutionem differt usque ad mortem, *num. 95 ad 102.*

RESTITUTIO, UBI, QUOMODO, ET QUO ORDINE FACIENDA SIT.

Restitutio tum ex delicto, tum ex re accepta, ubi, et cujus expensis fieri debeat, et ad quid te-

neatur possessor bonæ fidei postquam intellexit rem esse alienam. Vide *verb. Restitutio, art. 4, num. 1 ad 12.*

Debita sive ex contractu simpliciter, sive oneroso, sive gratuito, in quo loco, et quomodo sint solvenda vel restituenda, et quid si pro restitutione facienda sit res alio transportanda, *num. 13 ad 17.*

Restitutio facienda est tali modo, quo res sufficienter perveniat ad manus domini, vel creditoris, *num. 18.*

Restitutio ex delicto sive publico, sive occulto quomodo facienda, *num. 19 et 20.*

Debitor quicumque an, et quando liberetur ab onere restitutionis, debitum transmittendo per tertiam personam, et in casu quo res transmissa non perveniat ad manus Domini, vel pereat, an teneatur iterum restituere, *num. 21 ad 28.*

Quæ debita præferenda sint in ordine restitutionis, *num. 29, 30 et 31.*

Venditor rei an, et quando sit præferendus aliis creditoribus, *num. 32, 33 et 34.*

Debita ex delicto an sint æqualiter solvenda cum debitis ex contractu justo, *num. 35, 36 et 37.*

Debita hypothecata quibus sint præferenda, *num. 38.*

Inter creditores hypothecarios, ordinarie loquendo, illi sunt præferendi, qui sunt priores; excipiuntur tamen aliqui casus, in quibus ex privilegio hypothecæ quedam posteriores præferuntur prioribus non privilegiatis; et dicti casus assignantur, *num. 39 ad 60.*

Inter creditores hypothecarios et chirographarios qualis præferentiæ ordo sit servandus in ipsis facienda restitutione, *num. 61 ad 65.*

Inter debita mere personalia, paria, et ejusdem generis quæ prius sunt solvenda, vel non, *num. 66 ad 69.*

Inter creditores mere personales quis sit præferendus, et an possit debitor sciens se non habere unde possit solvere omnibus, præferre aliis creditoribus aliquem suum amicum, seu familiarem non petentem, *num. 70, 71 et 72.*

Creditor pauper an possit intuitu paupertatis præferri creditori diviti, *num. 73.*

RESTITUTIO, QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT CAUSAS EXCUSANTES, VEL NON EXCUSANTES A RESTITUTIONE, ET VEL DIFFERRI, VEL NON OMNINO OMITTI POSSIT.

Causæ excusantes pro restitutione differenda quot, et quæ sint, et quando propter ipsas possit debitor licite restitutionem differre, vel non. Vide *verb. Restitutio, art. 5, num. 1 ad 25.*

Assignantur et explicantur causæ omnino excusantes a restitutione faciendâ; et exponitur quando per ipsas restitutio a debitore licite omitti possit, vel non, *num. 26 ad 43.*

Moderantur, *in not. ad num. 39.*

Debitor solvens creditori sui creditoris, an et in quo foro liberetur ab onere denuo restituendi, *44 ad 48.*

Debitor qui bonis cessit an liberetur ab onere restitutionis, et ad quid teneatur, si deveniat ad pinguiorem fortunam; et quid de bonis acquisitis ante cessionem ipse, vel ipsius hæredes disponere possint, *num. 49 ad 57.*

Occurritur quibusdam laxis opinionibus, *in not. ad num. 55, 56 et 56.*

Quid de debitore, vel fidejussore illius, qui bonis cessit, *num. 58 et 59.*

Ingressus, et professio religionis an liberet debitorem ab obligatione restituendi, seu solvendi debita antea contracta; et affertur quid ad rem sentiant doctores; et innuitur ad quid teneatur monasterium, vel religiosus debitor post emissam professionem, *num. 60 ad 74.*

Excommunicatio creditoris, vel debitoris non excusat a restitutione facienda. Vide *verb.* Restitutio, art. 5, num. 75.

An si debitor morte plectatur excusarentur ejus hæredes a restitutione damni causati per delictum, ob quod fuit ultimo supplicio punitus. Vide supra art. 2, num. 39 et 40.

In singulis superioribus quinque de restitutione articulis pluries carpitur auctor, num. 77.

Indicantur auctores, qui de restitutione, quod pertinet ad forum fori, docte scripserunt, num. 77.

RESTRICTIO MENTALIS (VII, 9).

Restrictio mentalis duplex assignatur, et explicatur. Vide *verb.* Restrictio mentalis, num. 1.

Amphibologia, seu æquivocatio quid sit, num. 2.

Restrictio mentalis et amphibologia quomodo, et in quibus casibus excusent a mendacio, vel perjurio, et aliqui ex dictis casibus assignantur, num. 3 ad 10.

Sed vide in not.

Quomodo excusentur mercatores dicentes vel jurantes non posse pro tali pretio mercem vendere, vel sibi pluris constare, licet in rigore hoc verum non sit, num. 11.

Reus an, et quando teneatur, vel non, fateri veritatem judicii ipsam interroganti cum juramento, num. 12 ad 14.

RETRACTUS GENTILITIUS.

Retractus gentilitius quid sit. Vide *verb.* Contractus emptio, art. 4, num. 26 ad 42.

REUS (VII, 12).

Reus unde dicatur. Vide *verb.* Reus, num. 1.

Alia de ipso, num. 2 ad 11.

Reprehenditur auctor, num. 11 in not.

Reus an, quando, et quibus medijs licite fugere possit e carcere, et an quis possit licite ipsum jurare ad carcerem frangendum, num. 12 ad 21.

Reprehenditur auctor, num. 17 in not.

Reus ad quid teneatur, vel non, coram iudice interrogante, vel in tormentis positus, num. 22 ad 35.

Sed vide ad num. 22 auctoris, in not.

Vide etiam not. ad num. 26 et 30, in num. 46 ad 58.

Quid circa viaticum tribuendum reo ultimo supplicio puniendo, num. 36 ad 39.

Alia ad rem, num. 40 ad 43.

De favore rei in jure, num. 43.

Reus, quoad confugium. Vide *verb.* Immunitas, art. 3, per tot.

REVELANTES CONFSSIONES.

Revelantium confessionem sacramentalem pœnæ quæ sint. Vide *verb.* Pœna, art. 2, num. 135, et *verb.* Sigillum sacramentalis confessionis, num. 25.

REVELATIO.

Revelationis secretorum pœnæ quæ sint. Vide *verb.* Pœna, art. 2, num. 188.

RITUS (VII, 24).

Super ritibus Ecclesiæ eorumque observantia nemini licet dispensationem concedere, inconsulta sancta sede. Vide *verb.* Ritus, num. 1 et 2.

Quid Christiani homines circa ritus Ecclesiæ facere debeant, late exponitur, num. 3 ad 19.

De ritibus Malabaricis et Sinensibus cum aliqua historia controversiarum, num. 20 ad 26.

De sacrorum rituum congregatione, et illius consultoribus late, num. 27 et seqq.

RIXA.

Rixa quid sit. Vide *verb.* Bellum, num. 4, et *verb.* Virtus, num. 86.

ROGATIONES (VII, 50).

Rogationes a quo primo inventæ et institutæ, et a quo fuerit in ipsis indictum jejunium. Vide *verb.* Rogationes, num. 1 ad 5.

Animadversio in textum, in not. ad num. 5.

Quid de litanis recitandis in triduo Rogationum, num. 6 et 7.

Corrigitur auctor, num. 7 in not.

Triduanæ Rogationes cur ab Ecclesia universali præcipiantur quotannis celebrari, num. 8.

Alia ad rem, num. 9.

ROMANI PONTIFICES (VII, 51).

Afferunt completa omnium summorum pontificum, a beato Petro usque ad Pium IX, series, ex celebriorum chronologorum tabulis deprompta. Vide *verb.* Romani pontifices, per tot.

RUBRICÆ (VII, 41).

Rubricæ unde dictæ, et quid sint. Vide *verb.* Rubricæ, num. 1 et 2.

Rubricæ aliæ sunt præceptivæ, aliæ directivæ, et explicantur, n. 3.

Rubricæ præceptivæ quando, et quæ obligent sub mortali, num. 4 et 5.

Transgressio rubricarum præceptivarum ex suo genere mortalis potest esse venialis ex duplici capite et assignatur, num. 6.

Transgressio rubricarum præceptivarum ex suo genere levis seu venialis potest transire in mortalem quatuor præcipue modis qui assignantur, n. 7 ad 11.

Transgressio rubricarum mere directivarum, an, et quale sit peccatum, num. 12 et 13.

Aliquid omittere sive essenziale, sive accidentale in rubricis Missam concernentibus, quando, et quale sit peccatum, num. 14 ad 24.

Explicatur auctor in not. ad num. 16.

Addere aliquid in Missa sive in notabili quantitate, sive non, an, et quale sit peccatum, num. 25 ad 34.

Mutare ritum Missæ in rubricis designatum, quale sit peccatum, et quid in casu possint, vel non, locorum ordinarii, num. 35 et 36.

Mutare propria auctoritate et voluntate præscriptas preces in alias, vel mutare imperfecte aliquas actiones, aut invertere partes ejusdem, vel diversæ rationis, quale sit peccatum, num. 37, 38 et 39.

Alia ad rem, num. 40.

RUMOR.

Rumor quid sit. Vide *verb.* Fama, num. 12 ad 32.

Rumor an sufficiat ad impediendum matrimonium. Vide num. 33.

S

SABBATUM (VII, 55).

Sabbatum, ejusque nomen quid indicet ac significet, et quid de eo in Veteri ac Novo Testamento. Vide *verb.* Sabbatum, num. 1 ad 4.

Dies Dominica quando celebrari inceperit pro die Sabbati, et quibus de causis, num. 5 ad 8.

Sabbato olim et feria vi jejunabatur, et quare, num. 9 et 10.

Sabbato magno, seu sancto, consecrari potest episcopus, num. 11.

Sabbato sancto non possunt pulsari campanæ in aliqua ecclesia, ante pulsationem in ecclesia cathedrali, vel matrice; et quid si secus, num. 12 ad 16.

Prohibitum est Christianis Sabbato præsertim inservire Hebræis, accedendo eis ignem, et similia, num. 17.

Sabbato sancto nullimode dici potest Missa privata, num. 18.

Sabbati diebus abstinentia a carnibus non semper ubique fuit de præcepto. Vide *verb.* Sabbatum, num. 19 ad 27.

SACERDOTIUM, SACERDOS (VII, 62).

Sacerdotium fuit in omni lege. Vide *verb.* Sacerdotium, num. 1.

Sacerdos qui fuerit tempore legis naturæ, legis scriptæ, et legis gratiæ, num. 2 ad 4.

Sacerdotium legis veteris commutatum est in novum, num. 5.

Sacerdotium novæ legis a Christo est institutum, et est visibile, et externum signum; et qualem dicit potestatem, num. 6, 7 et 8.

Sacerdotialis ordo a quo inceperit et sacerdos unde dicatur, num. 9 et 10.

Sacerdos non potest iterum fieri laicus, num. 11.

Sacerdos malus non perdit ordinem; et æque ac bonus valide conficit corpus Christi, dignior autem facilius a Deo exauditur, num. 12 ad 18.

Sacerdos in mortali existens debet confiteri antequam celebret, et quid si desit confessarius, num. 19.

Sacerdos pollutionem patiens in nocte, an possit mane celebrare, num. 20.

Sacerdos quando et quomodo stolam deferre debeat, num. 21.

Sacerdos quando possit ex se ipso communicare, et sub qua specie, num. 22, 23 et 24.

Alia plura de sacerdotibus, num. 25 usque ad 146.

Auctor, ad num. 35 explicatur; num. 155 ad 172.

Sacerdotes exteri, et maxime peregrini non sunt admittendi ad missam celebrandam, et sacramenta administranda sine litteris commendatitiis suorum ordinariorum, num. 147 et seqq.

Limita si sacerdos aliquis exterus per longum tempus in loco aliquo celebraverit, ejusque mores jam sint noti, num. 150, 151.

An episcopus prohibere valeat, ne sacerdotes regulares peregrini celebrent in ecclesiis regularium, num. 152.

Sacerdotes prohiberi possunt ab ordinario, ne minore uno Julio elemosynam pro Missa accipiant. Vide *verb.* Elemosyna, num. 64.

SACRAMENTALIA.

Vide *verb.* Peccatum, n. 47 ad 55.

SACRAMENTUM (VII, 85).

SACRAMENTUM, QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT SACRAMENTORUM NATURAM, INSTITUTIONEM, NUMERUM, MATERIAM, FORMAM, MINISTRUM ET INTENTIONEM.

Sacramenti tres acceptiones assignantur, ejusque definitio traditur. Vide *verb.* Sacramentum, art. 1, n. 1, 2.

Sacramenta novæ legis quot sint, et a quo instituta, et in quo differant ab illis antiquæ legis, num. 3 ad 6 et num. 49.

Sacramenta novæ legis quædam dicuntur mortuorum, et alia vivorum; quædam iterabilia, et non characteristicæ, quædam initerabilia, et characteristicæ; quædam permanentia, et quædam transeuntia; quædam omnibus necessaria, et quædam non omnibus necessaria; et singula explicantur, num. 7 ad 14.

Sacramenta non sunt paria; neque sunt sola signa, seu notæ Christianitatis; neque instituta propter solam fidem nutriendam, num. 15, 16 et 17.

Sacramenta tribus perficiuntur, et tria requiruntur ad cujuslibet essentialiam et assignantur, n. 18 et 19.

Materia et forma in quolibet sacramento, quæ et quomplex sit, et assignatur, et explicatur, num. 20 ad 24.

Quænam sit materia remota, et proxima cujuslibet specialis sacramenti. Vide *verb.* Baptismus, Confirmatio, etc.

Ad valorem sacramentorum quæ simultas requiratur inter eorum materiam et formam, num. 25 et 26.

Materiæ et formæ sacramentorum a quo, et quomodo institutæ, num. 27 et 28.

Materiæ et formæ mutatio quando irriter sacramentum, num. 29 et 30.

Quædam sacramenta per materiam et formam explicari cœptum a theologis, et quomodo antea theologis explicabant, num. 41 et seqq.

Quoad materiam et formam propriam cujuslibet sacramenti, eorumque mutationem substantialem, vel accidentalem. Vide in suis propriis locis, et signanter sub *verb.* Baptismus.

Sacramenta a malis ministris ministrata an sint bona et valida: et quibus noceant, num. 32, 33 et 34.

Sacramenta a quibus ministrari ac fieri possint, num. 35 et 36.

Alia quoad ministrum et intentionem. Vide *verb.* Minister sacramentorum, et *verb.* Intentio, num. 14, et num. 39 et 40.

SACRAMENTUM, QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT SACRAMENTORUM EFFECTUS.

Effectus sacramentorum novæ legis duplex assignatur, et explicatur. Vide *verb.* Sacramentum, art. 2, num. 1 ad 5.

Quoad ea quæ concernunt gratiam generatim, et gratiam sanctificantem. Vide *verb.* Gratia, ut est donum Dei.

Sacramenta novæ legis qualem, et quomodo conferant gratiam, num. 7, 8 et 9.

Sacramenta mortuorum et vivorum quare ita dicantur; et an conferant primam, vel secundam gratiam; et ista quæ sit, et quare sic dicatur, num. 10 ad 17, et art. 1, num. 8, et *verb.* Gratia, num. 5.

Sacramenta an omnia conferant semper æqualem gratiam, vel non, num. 18 ad 25.

Ad fructuose recipienda sacramenta sive vivorum, sive mortuorum, quid requiratur in adultis, num. 24, 25 et 26.

An, et quæ sacramenta reviviscant, recedente, seu sublata fictione, num. 27 ad 31.

Sacramenta non causant gratiam physice, sed moraliter, num. 32.

Character sacramentalis imprimitur tantum in baptismo, confirmatione et ordine, et quare, n. 33, 34 et 54.

Character quid sit, in quo subjectetur, et an indelebilis, num. 35 ad 41, et num. 55 ad 59.

De vetita iteratione trium sacramentorum, quæ characterem distinguunt, num. 60 ad 65.

Cætera vide num. 42 ad 52, ubi præsertim de denegatione sacramentorum agitur.

SACRA SCRIPTURA.

Vide *verb.* Scriptura sacra.

SACRIFICIUM (VII, 109).

Sacrificium in genere duplex assignatur et explicatur. Vide *verb.* Sacrificium, num. 1, 2 et 3.

Sacrificium strictè sumptum definitur, et per singulas particulas explicatur, num. 4 ad 10.

Sacrificium ratione materiæ dividitur in victimam, seu hostiam, immolationem et libamen; et singula declarantur, num. 11.

Ratione formæ dividitur in holocaustum, hostiam pacificam, et hostiam pro peccato, quæ omnia declarantur, num. 12.

Ratione finis dividitur in lætreuticum, eucharisticum, impetratorium et satisfactorium, et omnia declarantur, num. 13.

Omnia dicta sacrificia coadunantur in sacrificio Missæ quod, ratione modi offerendi, est duplex, scilicet cruentum et incruentum; et utrumque explicatur, num. 14 et 15.

Sacrificium Missæ penes diversos fines, et fructus